

[Jørgen Estrup]

ydelser, Arbejdstilsynet giver, i forhold til den belastning af miljøet, som den pågældende virksomhed og arbejdsplads udgør.

Det synes jeg burde være udgangspunktet også for en bedre diskussion om disse spørgsmål end det, som ligger i forslaget her.

Det ligger selvfølgelig i mine bemærkninger, at vi ikke kan stemme for forslaget, men vi vil meget gerne snakke videre om principperne.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Det er jo ikke første gang, vi har denne diskussion, og man bliver altid så glad, når man hører hr. Jørgen Estrup, for det lyder så positivt, det, hr. Jørgen Estrup hver gang siger på Det Radikale Venstres vegne: Forureneren skal betale. Det er vi enige i. Og sidste gang vi diskuterede det, sagde hr. Jørgen Estrup, at udgifterne skulle føres tilbage til produktionen, og det er vi også fuldstændig enige i. Men hver eneste gang der kommer reelle forslag frem, bakker hr. Jørgen Estrup ud af diskussionen og vil ikke være med.

Jeg vil gerne vide: Hvad vil Det Radikale Venstre? Kan hr. Jørgen Estrup ikke løfte bare en lille flig for, hvordan Det Radikale Venstre ønsker at føre udgifterne tilbage til produktionen? Hvordan ønsker Det Radikale Venstre at føre ud i livet, at forureneren skal betale? Jeg har ikke fundet noget nogen sinde, der kunne give mig bare det mindste praj om det.

Men altså, jeg må indrømme, at det lyder fint, når hr. Jørgen Estrup deltager i diskussionen heroppefra. Det gør det. Det lyder virkelig positivt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg er da glad for, at jeg i hvert fald bibringer hr. Taanquist den positive oplevelse af, at der er sammenhæng i det, der siges, uanset at han ikke finder, at der er sammenhæng med det, der gøres.

Jeg synes faktisk, vi på en række områder allerede har realiseret noget af princippet. Jeg siger samtidig, at vi gerne vil overveje, om vi kan gå længere. Jeg kan ikke vide, om vi kan blive enige om at gå længere, men jeg ville da tro, at der var nogle af de ting, som overvejes, der også kunne have interesse for hr. Taanquist.

Jeg tror ikke, at tidspunktet på grundlag af SF's forslag er til at gå i dybden med den diskussion.

Lis Noer Holmberg (CD):

Det virker på os som noget nyt, at SF er begyndt at gå ind for brugerbetaling, men naturligvis, når det er erhvervslivet og virksomhederne, der står for skud, så får lyden den rigtige farve.

Her er nemlig igen tale om en ekstrabetaling, en ydelse betalt af erhvervslivet. Og SF er da også klar over, at der i debatten nok vil lyde argumenter imod, f.eks. at dette vil være til skade for erhvervslivets konkurrenceevne.

Jeg skal afholde mig fra at bruge netop denne vending, men i stedet sige til SF, at der findes altså sikkerhedsrepræsentanter ude på arbejdspladserne. Vi har også hørt arbejdsministeren tale om den udbygning, der er sket på BST-området. Jeg mener, at der er medarbejdere, der bliver aflønnet, uanset om de står ved deres drejebænk eller et andet sted på arbejdspladsen, eller om de er på kursus for at lære om de risici, der er på netop deres arbejdsplads.

Og ærlig talt: Skulle vi nu ikke vise alle disse sikkerhedsfolk tillid og lade virksomhederne i højere grad selv kontrollere? Jeg er helt sikker på, at en virksomhed, hvor sikkerhedsreglerne er i orden, og hvor tingene fungerer, giver trykthed. Det giver trygge forhold, og det i sig selv fremmer produktionen, det styrker virksomheden.

Jeg synes, vi skal væk fra al den overordnede kontrol og bureaukrati og bussemandsmentalitet og i langt højere grad lægge ansvaret ud til den enkelte virksomhed, til den enkelte medarbejder. Og hvis der så findes virksomheder, der er så forsømmelige, at det grænser til stor fare for medarbejderne, jamen så må de indberettes, og så må Arbejdstilsynet træde til og se på den pågældende virksomhed.

Vi har hørt arbejdsministeren sige, at vi faktisk har nogle af verdens skrappeste arbejdsmiljøregler i dette land. Arbejdsministeren nævnte bl.a. organiske opløsningsmidler og genteknologi og asbest, og det er jo rigtigt.

Når man sidder ude i en kommunalbestyrelse og har været med til nu igennem nogle år at afsætte millionbeløb til fjernelse af asbest, fordi det hed sig, at det var farligt, kan man ikke lade være med at tænke på, at der ikke er én af os,